

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDEĽNÍČEK

Neděle 18. srpna 2019

Novokněz Lukáš Dořičák sloužil v Hrabyni mši svatou
za poutníky z farností Dolní Benešov a Hať.

Září 2019

Novokněž Lukáš Dořičák uděluje novokněžské požehnání.

Pěší pouť do Hrabyně v neděli 18. srpna

Mnozí přijeli autobusem a čekají na mši svatou za naší farnost.

SLŮVKO FARÁŘE

NOVINKY V LITURGIU SV. MARTINA

Vážení farníci, chci touto cestou informovat o drobných změnách nebo úpravách, které vstoupí v platnost v naší farnosti v nejbližším období.

Dochází k nim po prozkoumání chodu v naší farnosti, a také na základě hlasů z řad farníků, kteří by rádi svůj duchovní život malinko obohatili nebo oživil.

O co se tedy jedná:

- Na základě vytrvalých písemných žádostí farníků přes schránku Námětů pro farní radu budou **večerní bohoslužby ve všední dny od letošního podzimu takto: duben-září v 18:00 hodin; říjen-březen v 17:00 hodin (DB i ZÁ)**. Vycházíme přitom mimo jiné i z toho, že většina návštěvníků bohoslužeb v tyto dny jsou lidé starší, kteří se hlavně v zimním období vrací domů za tmy atd. Prosíme tedy zaměstnané rodinné příslušníky, aby svůj čas této skutečnosti přizpůsobili v den, kdy se slouží jejich úmysl.
- **Adorace** před vystavenou Nejsvětější svátostí – **každý 3. pátek v měsíci** v kostele sv. Martina v Dolním Benešově bude možnost adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí. Výstav začne v 18:00 a bude ukončen v 19:30 hodin. V pátek (kromě 1.pátku v měsíci) nebývá mše svatá v Dolním Benešově, takže bude možné kostel navštívit a setrvat v adoraci **podle osobních časových možností** (přijít během uvedeného času třeba na deset minut nebo setrvat před svátostným Pánem třeba čtyřicet minut. Po návratu kněze ze Zábřehu bude možné využít svátost smíření (v zimním čase po celou dobu adorace). Večerní hodina je zvolena i proto, že chceme vyjít vstříc mladším lidem, kteří se vrací ze studií apod. Pátek je stále dnem smrti Ježíše Krista na kříži a postním dnem, proč tedy nevyužít tento čas k setkání s Pánem. Na tento adorační pátek bude možné se zapsat na půl hodiny adorační služby, o kterou budeme žádat v ohláškách. Během adorace bude převládat ticho k osobní modlitbě a zazní také biblické texty k zamyšlení. Jsme si vědomi, že pátky jsou využívány k zábavám, hostinám apod., přesto je možné si svůj osobní čas pro Pána najít – především u toho, kdo po tom touží.

Prosím vás tedy o trpělivost a také o případné náměty nebo připomínky do budoucna. Rádi bychom tuto adoraci zavedli v září – tedy pátek 20.9.

PKF

Bůh žádá celý příbytek

Otec stojí u mých dveří a klepe, hledá domov pro svého Syna.

Nájemné není drahé, říkám.

Nechci do podnájmu, rád bych koupil, říká Bůh.

Nevím jistě, jestli chci prodávat, ale můžete jít dovnitř a porozhlédnout se.

Myslím, že ano, říká Bůh.

Mohl bych přenechat místnost nebo dvě.

Líbí se mi to, vezmu si dvě, říká Bůh. Třeba se jednoho dne rozhodneš dát mi víc. Počkám, říká Bůh.

Rád bych dal víc, ale je to trochu složitě. Potřebuji také sám pro sebe nějaký prostor.

Vím, říká Bůh, ale počkám. Líbí se mi to.

Hm, snad bych mohl dát ještě jednu místnost. Ve skutečnosti zas tak mnoho nepotřebuji.

Díky, říká Bůh. Vezmu si ji. Líbí se mi to.

Rád bych dal celý dům, ale nevím jistě...

Přemýšlej o tom. Nevyženu tě. Tvůj dům by byl mým domem a mohl by v něm žít můj Syn. Měl bys víc prostoru než kdykoliv dříve.

Tomu vůbec nerozumím.

Vím, říká Bůh, ale nemohu ti to vysvětlit. Na to musíš přijít sám. Ale je to možné jenom tak, že Mu dáš celý svůj dům.

Trochu riskantní, říkám.

Souhlasím, říká Bůh, ale zkus to.

Nevím...Dám vědět.

Počkám, říká Bůh. Líbí se mi to.

Svatý Jan pod Skalou

Když jsme se jednou v průběhu naší letošní dovolené rozhodli, že půjdeme z Budňan pěšky až do Svatého Jana pod Skalou, všichni jsme byli plni očekávání, zda to v pořádku zvládneme. Ačkoli byla cesta dlouhá přes 8 km, zvládli jsme ji ujit. Na konci naší cesty totiž na nás čekala malinká obec, jejíž historie je velmi zajímavá. Už v 9. století se zde usadil sv. Ivan, poustevník. Žil osamělý a v malé jeskyni, kde bylo vlhko. Podle jeho kosterních pozůstatků se potvrdilo, že se svatý Ivan živil vegetariánsky a žil ve vlhku. Hned vedle jeho jeskyně je postaven kostel sv. Jana Křtitele, protože podle pověsti dal sv. Jan Křtítel sv. Ivanovi kříž, který mu měl pomoci odehnat zlé duchy. Sv. Ivan je považován některými vědci za prvního českého světce, ještě před sv. Ludmilou či sv. Václavem. V roce 1030 daroval kníže Břetislav tamějšímu benediktínskému klášteru kapli sv. Jana. V době husitských válek se zde usídlili benediktýni z Ostrova u Davle, poněvadž byl klášter v Ostrově u Davle vydrancován husity. V 16. století zde bylo založeno opatství. V 17. a 18. století se klášter hodně přestavěl. Později byl ale v roce 1785 klášter zrušen na rozkaz Josefa II. a byl přeměněn na zámek. Za 1. republiky zde byla škola, později v letech 1953-1958 věznice, ze které se pak stala škola pro příslušníky StB. V tomto místě se během totality shromažďovaly náboženské knihy a pálily se zde. Místo totiž nebylo vybráno náhodně. Česká vláda tak rozhodla kvůli významu tohoto místa pro věřící lid a snažili se jej co nejvíce zničit. Nakonec se zde nacházel archiv ministerstva vnitra. Dnes se zde nachází Svatojánská kolej, Vyšší odborná škola pedagogická a ekologické centrum. Toto místo rozhodně stojí za návštěvu, pokud budete mít cestu do středních Čech, vyplatí se zde zastavit.

AH+JH

Pouť

Všechny křesťanské duchovní památky, které bereme jako součást našeho světa, jsou díla vzniklá z víry a pokory našich předků. Mnohé ukrývají duchovní poklady odrážející vzdělanost své doby. Všechny mají svou historii. Mnohé z nich jsou opředeny legendami, pověstmi a připomínkami např. na zázračná uzdravení, zvláště jedná-li se o poutní místa, kterých je nejen v naší vlasti, ale i jinde ve světě bezpočet.

Pouť konáme buď ze zvyku, nebo chceme poznat nové poutní místo, kde jsme třeba ještě nebyli. Každá pouť, kterou se rozhodneme vykonat, je obrazem cesty, kterou se každý člověk ubírá ve svém životě. Život je vlastně putování a lidská bytost je člověk putující. Je to poutník, který jde po cestě k vytouženému cíli.

Podle naučného slovníku znamená pouť hromadné putování. Koná se obvykle o výročních dnech, k památkám či posvátným místům nebo na církevní oslavy ve výroční den světce, jemuž je poutní chrám nebo místo zasvěceno. Každá pouť by měla být vykonána s jistým duchovním úmyslem. Pouť tak zdaleka není jen „mělkým náboženským folklorem“, ale vyjádřením něčeho velmi tajemného a symbolického v člověku.

Je zvláštní, že se tak rádi vracíme na mariánská poutní místa, jež nám jsou důvěrně známá, ačkoli jsme tam již byli mnohokrát. S trochou nadsázky bychom klidně mohli říci, že tam známe každý kámen. Mají svoji sílu, která nás přitahuje. Vždyť putujeme za svou Matkou, Pannou Marií, které chceme předložit své těžkosti, prosit, děkovat.

Nejen v naší farnosti, ale i v jiných farnostech hlučínského děkanátu je tradiční společná jednodenní mariánská **Prajzská pouť k Panně Marii Pokorné do Rud u Ratiboře**. V nadcházejícím měsíci letošního roku to bude již 15 let, kdy se cesta k této pouti v naší farnosti začala rozvíjet, a tak se stala postupně tradicí.

Posláním Prajzské pouti do Rud, mariánského poutního místa, *(bývalý cisterciácký klášter a sídlo, posledního ratibořského knížete)* je navázat na existenci obdobných poutí, které byly přerušeny historicko-politickými událostmi, a opětovně se napojit na tyto tradice a podpořit duchovnost a integritu hlučínských občanů.

Historie opatství v Rudách u Ratiboře začala v první polovině 13. století. Tehdy sem přišli mniši cisterciáckého řádu, kteří se zde zabývali lesnictvím, rybníkářstvím, hornictvím, hutnictvím a dalšími činnostmi, jež významně ekonomicky a společensky posílily tuto oblast.

Zde také zřídili klášterní školu, později gymnázium se zaměřením na filozofii a teologii. Působení cisterciáků v Rudách tedy mělo pro zdejší region nepopíratelný význam.

V *Knížce pro veleslavné bratrstvo vznešeného patriarchy a pěstouna Páně svatého Josefa při farním kostele sv. Martina, biskupa, v Benešově* z roku 1903 se píše o úzkém propojení církevního života mezi Dolním Benešovem a městečkem Rudy v Polsku. Také v Benešově bylo v roce 1723 při kostele sv. Martina založeno *Bratrstvo* a vystavěna kaple sv. Josefa. V jeho čele stáli mimo jiné opat a převor cisterciáckého kláštera v Rudách. Už v prvním roce založení *Bratrstva* v Benešově patřilo k jeho členům také 19 kněží z rudského kláštera. Poutě do Rud a do Benešova se konaly každoročně. Kult svatého Josefa byl zde přenesen rovněž z cisterciáckého opatství z Gřešova (Grüssau v Kladsku), kde je dodnes nádherný opatský chrám Nanebevzetí Panny Marie a rovněž kostel sv. Josefa, vystavěný *Bratrstvem*.

Obnovená pouť do Rud chce rovněž poukázat na význam cisterciáckého řádu a jiných mnišských řádů v dějinách našeho regionu, na jeho vliv v rámci kulturního a hospodářského rozvoje a propojení s ostatními evropskými regiony.

Cisterciácký řád navazuje na benediktinskou tradici (vzniká jako reformace benediktinského řádu). Mnich se má zdokonalovat umrtvováním tělesných potřeb, nahrazováním pýchy pokorou a poslušností. Řeholní pravidla cisterciáků jsou vyjádřena heslem „Modli se a pracuj!“ (Ora et labora!) Cisterciáci v historii vynikali nad jinými mnišskými řády objemem praktických činností, např. vynikali v zemědělství, hospodářství, stavitelství a v dalších ekonomických činnostech.

Tato Prajzská pouť by měla vést nejen k obnově tradic našich předků, ale také k prohloubení duchovního života obyvatel našeho regionu.

Každá pouť je také obětí.

Částečně čerpáno z brožury „Pouť do Rud u Ratiboře“

Připravila: av

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ZÁŘÍ

Sbírka na CÍRKEVNÍ ŠKOLY

– odesílá se celá pro potřebu církevních škol naší diecéze

– neděle 15. 9. 2019

Sbírka na OPRAVY – oprava

– neděle 22. 9. 2019

Člověk hledá své štěstí všude možně i nemožně

Člověk, který touží po nových zkušenostech a změně, hledá své štěstí všude možně i nemožně... Lidé si tak myslí, že alkohol, drogy, pornografie, sociální sítě, peníze, moc nad druhými, nevázaný sex ... mohou naplnit jejich touhu po nových a hezkých zkušenostech, touhu po štěstí a naplnění. Daň za takovéto jednání je ale bohužel příliš vysoká a nevede k tomu, po čem jsme v hloubi srdce toužili. Člověk tak lapá po dechu, dusí se.

V současné době lidé mají tolik věcí, které jim usnadňují a zpříjemňují život. A přesto jsou uštvaní a ztraceni. Chcete-li v dnešní době zbohatnout, staňte se psychiatrem, budete mít hodně pacientů. Taková je realita. Současný člověk je smutný, lapá po dechu. Podívejme se na statistiky. Nejvyšší procento sebevražd je ve vyspělých zemích.

Augustin říká, že nic nemůže naplnit naše srdce, jedině Bůh.

Všichni nějak vnímáme prázdnotu, nic nás nedokáže uspokojit

V Bibli v evangeliu je výstižný případ ženy, která trpěla neuhasitelnou touhou žít po naplnění svého srdce – samařská žena. Střídala jednoho muže za druhým. Muž, se kterým žila, už byl její pátý, ale nepřestávala být smutná a uzavřená. Ježíš se s ní setkal v pravé poledne u studně. Představte si ji, jak jde v pravé poledne pro vodu. V Samaří si nikdo nejde nabírat vodu v době oběda, protože je vedro. Lidé tam chodí pro vodu buď brzy ráno, nebo večer, ale ne v poledne. Proč tedy šla v poledne? Nechtěla se s nikým setkat, chtěla být sama. Byla uzavřená do sebe,

vzdálená ode všech. Její život ji neučinil šťastnou, právě naopak. Byla tak zatrpklá, že Ježíši nechtěla podat ani sklenici vody.

Ježíš se této ženě ale představil jako pramen živé vody. „Nechceš mi dát napít, ale kdybys věděla, kdo je ten, který ti říká: ‚Dej mi napít‘, spíše bys ty prosila jeho, aby ti dal napít živé vody.“ Z její odpovědi můžeme vycítit, jak velká je její žízeň. Nedočkavě Ježíše žádá: „Pane, dej mi tu vodu.“

Všichni nějak vnímáme prázdnotu, a to až do té míry, že nás nic nedokáže uspokojit. Vezměme si například mladého muže, který touží po silné motorce – doslova žízní po motorce. Myslí si, že silný motocykl dokáže naplnit celé jeho srdce. Na motorce nemusí být nic špatného, ať ji má. Pokaždé když se na svou motorku podívá, bude šťastím bez sebe, ale kdybyste se na toho mladíka podívali o šest nebo osm měsíců později, viděli byste, že se něco stalo. Už se nestará o svou motorku tak jako předtím, znovu pociťuje prázdnotu a hledá něco jiného, co by ho učinilo šťastným. Člověk neustále něco hledá, ale nikdy není schopen říct, že už je spokojený. Jedna věc ho vede k další a nikdy mu nepřinese trvalé štěstí, protože nedokáže mít trvale uspokojené srdce.

Touhy člověka zná a může naplnit jen Jeden

Jediný, kdo dokáže zcela naplnit touhy člověka, je Bůh, Ježíš. Jestliže totiž učiníme prioritou našeho života motorku, automobil, dům, bazén, nebo kariéru, nebo cokoliv jiného, můžeme si být jistí, že zakrátko budeme hledat něco jiného. Nikdy nebudeme spokojeni a budeme lapat po dechu. Naším jediným dechem má být dech Boží - Duch Svatý. On jediný nás může v životě vést k pravdě a ke skutečné svobodě.

Proto namísto hledání nejrůznějších „pokladů“ se obraťme k Ježíši a přijměme ho jako prioritu svého života. Jedině on dokáže naplnit náš život. Učíme Ježíše ústředním bodem svého života i jednání.

Narodili jsme se, abychom žili v Bohu, oceánu svého života. Přišli jsme na svět, abychom byli s ním, jak to řekl Augustin z Hypoo:

„Nepokojné je moje srdce, dokud nespočine v tobě, Bože.“

On každého z nás miluje.

Naslouchejme mu v modlitbě,

setkávejme se s ním v četbě Bible – Božího slova,

zakoušejme ho v setkávání s ostatními křesťany.

Milujme ho...

Světci - více, či méně známí

sv. Kosmas a Damián

26. září připomínka

Postavení: mučedníci

Úmrtí: 3. Století

Patroni: lékaři, lékárníků, lékařských fakult, nemocných, holičů

Atributy: lékaři, hmoždíř, nádobky s mastí, chirurgické nástroje

Jedná se o dva lékaře ze 3. století, kteří se stali známými svou dovedností ve svém oboru. Bližním sloužili z lásky, nikoli pro zisk a nesnažili se jenom o uzdravení postiženého těla, ale i duše. Za císaře Diokleciána byli oba zajati a umučeni. Je jim připisováno i konání zázraků. Podle svědectví sv. Řehoře z Toursu (+ 594) byli ti, co k jejich hrobu přišli prosit o uzdravení, ihned vyslyšeni.

KŘESŤANŠTÍ LÉKAŘI

Narodili se asi ve III. století v Arábii a byli vychováni v Sýrii. Jako úspěšní lékaři, kteří se nedožadují odměny, získávali již za života velmi dobrou pověst a s léčením lidských těl získávali i duše pro Krista. Po smrti, zejména v křesťanském starověku, dostávalo se jim veliké úcty. V té souvislosti bylo tradované vyprávění nadšenými vypravěči "vylepšováno," narůstal počet legend, ale o jejich životě se nakonec dochovalo jen málo skutečností.

Podle nejstarších literárních záznamů byli dvojčata. Měli sourozence Anthima, Leoncia a Euprepia. Svou matkou Teodorou byli vychováni ve víře. Kosmas a Damián se stali lékaři a svou činnost vykonávali v Sýrii a v maloasijské Kilikii, která byla regionem na pobřeží při jižní části maloasijského poloostrova (v dnešním Turecku). Se Sýrií sousedila na východě a na západě s Pamfýlií.

Oba křesťanští lékaři poskytovali nemocným léčení bezplatně, protože v nich viděli své bratry v Kristu. Vedle ran a nemocí tělesných, pomáhali i s odstraněním ran na duši. Před příchodem k nemocným se za ně modlili. Zkušenostmi a láskyplným jednáním si pak oba získávali důvěru i pro slova o Bohu. Pro nezištnou službu z milosrdné lásky byli nazýváni anargyry. Jejich požehnaným působením ztráceli klienty různí zaklínači, podvodní léčitelé a prodavači pověřených prostředků. Všichni, kteří žili z pohanských praktik, je měli v nenávisti.

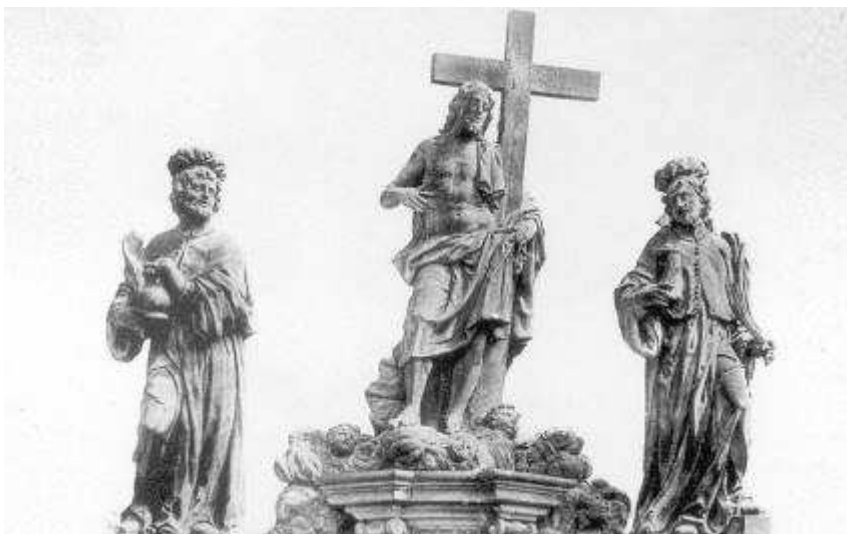
Nejspíš za Diokleciánova pronásledování byli předvedeni před římského prokonsula v Kilikii Lysiase, kde po nich bylo požadováno odřeknutí se víry v Krista. Pro svou pevnost ve víře, zakotvenou v lásce ke Kristu, byli po

vystavení různým mukám a údajně v Egeji popraveni stětím. Pohřbeni byli v syrském městě Cyrrhu, odkud se jejich úcta rozšířila.

Některá jejich vyobrazení se týkají milosrdných skutků a legendárních vyprávění o jejich umučení. Podle legend byl činěn pokus o utopení Kosmy a Damiána v moři, z čehož vyvázli a tak dalšího dne měli skončit na hranici, ale oheň je nezničil. Pak prý na ně bylo zaútočeno kamením a střelbou šípy a obojí se od nich odráželo. Až stětí hlav mečem ukončilo jejich pozemskou, láskyplnou pouť. Pestrost nepotvrzených pokusů o jejich usmrcení se jeví jako pozdější produkt fantazie k podpoře víry v Boha, u nějž je skutečně možné všechno. V legendě je však dodáváno, že pohané ono vzdorování smrti pokládali za kouzelnickou moc. Hříšníkům, odmítajícím Boží slovo, nepomohou k víře ani zázraky, neboť podle Ježíšových slov v podobenství o boháči a Lazarovi, "nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých." (Lk 16,31)

Do seznamu světců v mešním římském kánonu byli Kosma i Damián zařazeni v 5. století. V první polovině 6. století jim papež Felix IV. dal postavit baziliku na římském Foru. V Čechách jim byl zasvěcen kostel ve Staré Boleslavi na začátku 10. století a od té doby jsou vzýváni mezi českými patrony.

Jejich ostatky se časem dostaly do Hildesheimu a v 9. století do Essenu v Německu. Karel IV. získal 7 částí ostatků Kosmy a Damiána pro svatovítský chrám. V roce 1709 nechala pražská lékařská fakulta zhotovit sousoší obou světců na Karlův most.

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

Rada

Moje známá R. nedá dopustit na jednoho psychiatra, s nímž se náhodou seznámila ve vlaku a jenž vyslechl její potíže a dal jí radu.

Protože neví, jak často onen psychiatr jezdí ve vlaku a dává tuto radu svým bližním, rozhodl jsem se, že ji zveřejním – myslím si, že je výborná.

R. patřila k lidem, kteří nemají na světě žádné přátele a kamarády, k lidem, kteří se s nikým neshodnou. Od dětství žila osaměle, nikdo nestál o to, aby se s ní přátelil, a ona ostatně taky ne.

Nerozuměla si s rodiči, se sourozenci, s učiteli. A pak jela ve vlaku a starý pán s moudrýma očima se s ní dal do řeči.

Rada, kterou od něj dostala, byla prostá.

„Každý někomu vadíme,“ řekl jí starý pán. „Když přijdeme na to, čím svým blízkým vadíme, může se změnit celý náš život. Pokud se, samozřejmě, rozhodneme, že jim už tím, čím jim vadíme, vadit nebudeme.“

Poradil R., aby si pořídila sešit a do něj si zapisovala nejen to, co mu teď ve vlaku říká, totiž to, čím jí vadí a ztrpčují život její bližní, do toho sešitu si měla naopak zaznamenávat, čím si myslí, že vadí ona jim.

Zcela upřímně.

Ten sešit nebude nikdy nikdo jiný číst než ona.

Když začala zapisovat, nejprve nemohla na nic přijít a stránky sešitu zůstávaly prázdné... Ale pak se do toho dala opravdu.

Zkusila něco úžasného: být těmi druhými – nejen je kritizovat a bránit se jim, zkusila být jimi a posuzovat se tak, jako by byla jimi.

Bylo to prý i zábavné.

A stránky sešitu, do něhož si svá pozorování zapisovala, se zvolna plnily – a plnily se tím, co by jí dříve nikdy nenapadlo.

Na každé stránce bylo jméno někoho z lidí, se kterými měla neshody. Byla tam stránka jejího otce, její matky, jejího dědečka, sourozenců, sousedů, každý měl svoji stránku – a na ni R. zapisovala během příštích dnů všechno, co o nich a o sobě vypožadovala, pídila se po tom, aby odhalila to velké tajemství – čím vadí bližním.

Když sešit popsala, uvařila si kávu a pozorně si ho přečetla, podtrhala si, co považovala za důležité.

A potom sešit spálila. Nepotřebovala ho schovávat, dobře si pamatovala, v čem jí sešit pomohl. Dobře si pamatovala oči těch druhých, jimiž se na sebe dívala, a ani nešlo zapomenout tu překvapivou podobu, která se jí ukázala, když se na sebe přestala dívat jenom svým starým vlastním ukřivděným pohledem.

Myslím, že to je skutečná operace, jak tomu R. říkala, když mi o svém počínání vyprávěla. Člověk si musí odoperovat tolik pyšných iluzí o své dokonalosti, musí přijmout zprávu o skutečnosti.

Když se sejdou dva lidé a hovoří o životě, obvykle začnou vykládat o tom, co jim vadí na světě. Hovoří o lidech ve svém okolí a o trnech, které jim tito lidé sypou do cesty.

A přitom zapomínají na vlastní trny, na ty, které sypou do cesty bližním oni, na trny bolestné pro ostatní – a pro ně neviditelné.

Jistě, mnoho nám toho na světě vadí.

Jistě, mnoho lidí nám vadí.

A hodně je těch, kteří nám vadí oprávněně...

Ovšem budeme-li se tím zabývat jen z tohoto pohledu, budeme jen stokrát opakovat, co dobře víme, a nikam nepostoupíme.

I my přece někomu vadíme.

Komu?

Proč?

A co s tím udělat?

To všechno těžko zjistíme, pokud si jednou neotevřeme sešit a na jeho stránky nezapišeme jména svých blízkých...

Rozvodoví advokáti říkávají, že u většiny případů, které řeší, nejsou žádné velké neshody, nechuť k soužití vzniká z malicherností.

Jeden vadí.

Druhý vadí.

A nenajdou způsob, jak si to říct, jak to vyřešit, změnit...

Obyčejný sešit je daleko levnější než všechny ty rozvodové poplatky, a čas, který se stráví zapisováním, je nepoměrně kratší než čas, který se stráví s rozvodovými komplikacemi.

A to nemluvím o těch velikých tragických ztrátách provázející každé rozseknutí dvou srdcí, která bývala kdysi srostlá. Šťastně srostlá.

Nemluvím o komplikacích, které přicházejí s tím, když se od srdce matky nebo srdce otce odsekávají srdce dětí, která s nimi byla spojena. Šťastně srostlá.

Konečně, když už nic jiného, za pokus to stojí.

Když uvidíme sebe a své bližní tak, jak skutečně jsme a jak skutečně jsou, když uvidíme naše vztahy zřetelně a bez tajemí, na tom se přece prodělat nedá...

Toho, kdo vám na světě nejvíc vadí, můžete napsat na první stránku.

Ale dál už podle rady, kterou dostala R., nepsat, čím ten člověk vadí nám, ale čím mu vadíme my.

Tohle je držadlo, za které můžeme vzít tolik svých potíží, tohle je držadlo, za které je můžeme vzít a odhodit...

PRO ZASMÁNÍ

Vězeňský kaplan promlouvá k recidivistovi, který už potřetí vyloupil pokladnu:

„Můj synu, až se dostaneš na svobodu, rád ti budu pomáhat.“

„Moc děkuji za nabídku, důstojnosti,“ povídá vězeň. „Ale na to musí být odborník.“

„Jak se vám líbí bydlení v novostavbě?“

„Ale jde to. V ložnici posloucháme rádio od Nováků, V kuchyni od Patočků. Jen ty spáry v koupelně jsou trochu úzké, takže u Koudelů nevidíme celou obrazovku.“

Hovoří spolu jednou tři duchovní – katolický kněz, imám a rabín – jaký největší zázrak ve svém životě zažili.

Katolický kněz:

– Jednou jsem šel na jakousi samotu zaopatřovat, když tu najednou se

přihnala bouřka, ale opravdu strašná bouřka; lilo jak z konve, blesk za bleskem, víchr, no hrůza. Opravdu jsem měl strach, že nedojdu. A tak jsem se začal modlit: Ó Bože, ty víš, že konám službu Tobě, tak mi pomoz, ať dojdou k tomu umírajícímu a připravím jej na setkání s tebou. A najednou – zázrak! Všude kolem mě zuří bouře, a nade mnou čistá modrá obloha...

Imám:

– To nic není. To já takhle jednou jedu do Mekky na pouť, když se přizene písečná bouře, a to je na poušti naprostá katastrofa. Tak padnu tváří k zemi a modlím se: Ó Alláhu, tvůj prorok Mohamed nám přikázal putovat do Mekky, a teď tu mám bídne zahynout? A najednou – zázrak! Všude kolem mě písečná bouře, a v dosahu mého velblouda se nehne ani zrunko písku...

Rabín:

– No, to já si takhle jednou v sobotu jdu svých tisíc kroků do synagogy, a najednou vidím, že na zemi leží pětistovka. Co teď? Je sabbat, já ji nesmím zvednout, ani se nesmím dotknout peněz, co teď? Tak se začnu modlit: Ó Bože, tys ustanovil sabbat pro syny Izraele, pomoz mi jej zachovat! A najednou – zázrak! Všude kolem mě sobota, a já mám čtvrtk...

Hostující kazatel právě skončil sérii evangelizačních shromáždění v jedné misijní stanici. Posluchači byli tak chudí, že mu nemohli zaplatit jeho výdaje. A tak se jeden z domorodců rozhodl, že mu věnuje svého koně. Nebylo možné odmítnout, proto kazatel za darovaného koně srdečně poděkoval a chystal se na cestu.

Bývalý majitel koně si ho však zavolal a vysvětlil mu: „Toto je zvláštní kůň. Je vycvičen tak, že když řeknete »Chvála Bohu«, zrychlí, a uslyší-li »Haleluja«, zastaví.“

Hostující kazatel slíbil, že dá na koně pozor, rozloučil se, nasedl, řekl „Chvála Bohu!“ a kůň se rozjel. Všechno bylo v pořádku až do chvíle, kdy se blížili k hluboké roklí. Kazatel koni přikázal: „Chvála Bohu.“ Kůň zrychlil. Kazatel zakřičel: „Chvála Bohu!“ Kůň se dal do cvalu. Kazatel se chytil za hlavu: „Popletl jsem slova. Jak jen zněl ten příkaz k zastavení?“. Kůň se řítí k propasti a kazatel vykřikuje všechna slova, která ho napadají: „Amen“, „Hosana“, „Maranatha“... Nic nefunguje.

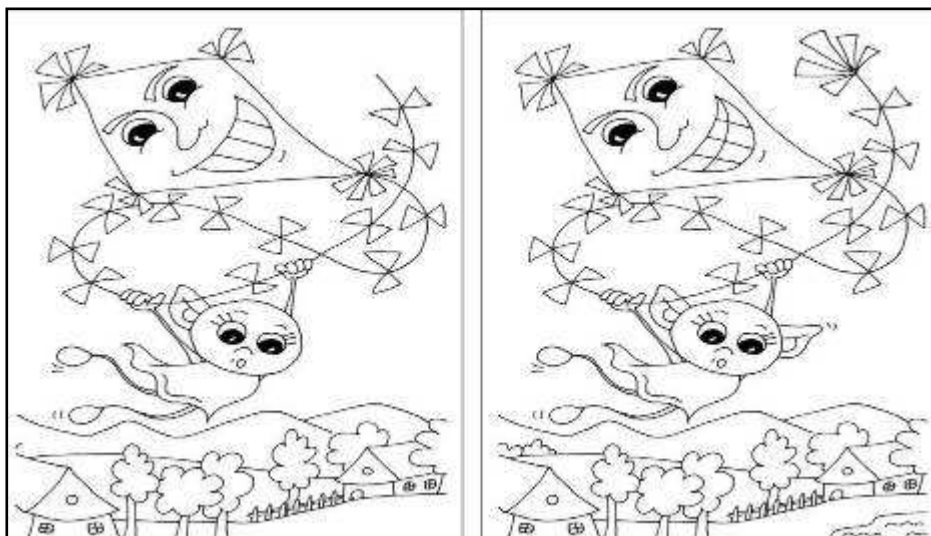
Náhle si vzpomene na kouzelné slůvko. Rázně přikáže: „Haleluja!“ a kůň se zastaví půl metru před okrajem hrozné hluboké propasti.

Zpocený, ale šťastný kazatel se zhluboka nadechne, vděčně pohledí k nebi a pronese: „Chvála Bohu!“

(Z knihy *Nezbedův humor a www.katolik.cz*) Připravila Marie Ohrálová

Nedělníček dětem

Najdi 5 rozdílů

!!! SOUTĚŽ !!!

1	2	3	4	5	6	7	8
S	S	S	S	S	S	S	S

1. den v týdnu;
2. budovat (dům);
3. dívčí jméno;
4. odstraňovat z povrchu;
5. Uzeniny;
6. spojovat dvě tekutiny;
7. lesklé tkaniny;
8. židle – nářečím.

Své odpovědi vhod'te do krabičky „SOUTĚŽ“, v kostele, nebo zašlete na email nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 29. září

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „ŽITO A JEČMEN“

Soutěže se zúčastnilo celkem 5 dětí. Z Dolního Benešova 2, ze Zábřehu 2 a 1 přespolní. V krabičce byly 2 odpovědi a 3 odpovědi přišly na email.

1. cena – DVD – Zorro Mstítel – Štěpán Ohřál – 9. Let - Vřesina
2. cena – knížka – Amálie a Antonie Balarínovy - 5 let – Zábřeh
3. cena – omalovánka – Viktorie Kristianová –5 let – Dolní Benešov

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

Už jste se přihlásili?

Měsíc říjen, stejně jako květen, je zasvěcen Panně Marii. Při této příležitosti Vám nabízíme poutní zájezdy na již tradiční místa, nebo do lokalit, kde někteří z vás třeba ještě vůbec nebyli. Římskokatolická farnost Dolní Benešov spolu s MO KDU-ČSL pořádá v pátek 4. října již 17. pouť na noční křížovou cestu do Zlatých Hor. Kdo si

netroufá jít 4 km pěšky po lesní cestě do kopce, může prožít pobožnost křížové cesty s knězem v ambitech poutního kostela Panny Marie Pomocné. Odjezd autobusu firmy KOZAK TOUR je v 18:45 hod. z parkoviště u nákupního střediska v Dolním Benešově se zastávkami u Štiky a v Zábřehu u kostela. Cena zájezdu je 200 Kč a jsou ještě pořád volná místa.

V úterý 22. října konáme pouť na Osoblažsko, kde nás očekává P. Jan Mazur (několik let u nás zpovídá před Vánoce a Velikonocemi). Odjezd autobusu je v 8:00 hod. z parkoviště u nákupního střediska v D. Benešově se zastávkami u Štiky a u kostela v Zábřehu. Mše sv. bude v 10:00 v Bohušově (kostel sv. Martina). Pak bude následovat společný oběd a odpoledne návštěva kostelů či památek v Osoblaze nebo v okolí, tak abychom byli do večere doma. Konkrétní program bude časově upřesněn v průběhu poutě.

Na obě poutě se můžete přihlásit u T. Kubíkové či V. Švančara. Věřím, že bude i o tuto pouť v D. Benešově a v Zábřehu zájem a že autobus nebude poloprázdný. Svou návštěvou určitě potěšíme tamějšího duchovního správce P. Jana Mazura, a tak mu trochu oplatíme jeho návštěvy v naší farnosti.

VŠ

Zpráva pro biřmovance

Vážení biřmovanci,
naše první organizační setkání se uskuteční v **pátek 20. 9. 2019 v 19.40 ve Farním sále**. Vaše účast je nutná. Pokud byste ze závažných důvodů nemohli, prosím o vyzoomění předem na tel. 731 534 093 nebo mail: rkf.dolnibenesov@doo.cz .Děkuji.

PKF

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dol. Benešov na září 2019

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	2.9.	18.00	Za + Karla Harazima – měsíční	
Út	3.9.	6.30		
St	4.9.	18.00	Za Michala Bako, rodiče, dva švagry a za živou rodinu	
Čt	5.9.	18.00	Poděkování P.Bohu za přijaté milosti, dar zdraví a za živou rod...	
Pá	6.9.	6.30		
Pá	6.9.	Záb 18.00	Za + manžela, dvoje rodiče a duše v očistci	
So	7.9.	7.00	Za Helenu Prchalovou, Annu Šablickou a + rodinu Herudovou	
So	7.9.	10.30	Svatba	
Ne	8.9.	7.00	Za členy Živého růžence – B	
Ne	8.9.	Záb 8.30	Za Josefa Pačku, dva bratry, dvoje rodiče a živou rodinu	
Ne	8.9.	10.00	Za živé a + farníky	
Po	9.9.	18.00	Za dvoje + rodiče a duše v očistci	
Út	10.9.	6.30	Za živé a + farníky	
Út	10.9.	Záb 18.00		
St	11.9.	18.00	Za dar zdraví, ochranu P.Marie, za + manžela, za děti a rodiče	
Čt	12.9.	18.00	Za + rodiče Josefa a Annu Faikovy, bratra, švagrovou a za duše v očistci	
Pá	13.9.	18.00	Koncert SHF	
So	14.9.	11.00	Svatba	
So	14.9.	ČK 17.00	POUŤ: za živé a + farníky a za dobrodince kaple	
Ne	15.9.	7.00	Za Jindřicha Onderku, manželku, rodiče a sourozence	
Ne	15.9.	Záb 8.30	Za Adolfu Janeckou, manžela a živou rodinu	
Ne	15.9.	10.00		
Po	16.9.	18.00	Za + Jana Mrkvu, manželku, dceru Brigitu, rodiče a sourozence z obou ...	
Út	17.9.	6.30	Za živé a + farníky	
St	18.9.	18.00	Za Arnošta Laňku, manželku a rodiče z obou stran	
Čt	19.9.	18.00	Za + Maximiliána Praska (ned.90 let), za živou a + rodinu	
Pá	20.9.	14.00	Za boží požehnání a dar zdraví pro živé a b.milosrdenství pro + 75-níky	
Pá	20.9.	Záb 18.00	Za Janu Šmukovou, dva manžely, zetě a za živou rodinu	
So	21.9.	6.30		
Ne	22.9.	7.00	Za Richarda Sprucha (ned.90 let), za manželku Hedviku a za živou rodinu	
Ne	22.9.	Záb 8.30	Za + Stanislava Sněhotu a za živou rodinu	
Ne	22.9.	10.00		
Po	23.9.	18.00	Za Vlastimila Hlučnicka, otce, prarodiče a rodinu	
Út	24.9.	6.30	Za živé a + farníky	
St	25.9.	18.00	Za Lea Buhlu, dvoje + rodiče a + sestru	
Čt	26.9.	18.00	Za + Marii Novákovou – měsíční	
Pá	27.9.	Záb 8.00	Za Alfonse Suchánka, manželku a za živou rodinu	
So	28.9.	7.00		
So	28.9.	14.00	Na poděkování za 80 let života farníků z DB a ZÁ, včetně rodáků a za +...	St.svátek
Ne	29.9.	7.00	Za duše + dárců mešních fundací	St.svátek
Ne	29.9.	Záb 8.30	Za Marii Poštulkovou (výroční), za manžela a duše v očistci	
Ne	29.9.	10.00		
Po	30.9.	17.00	Za Pavla a Anežku Kupkovy, za sestru Marii, za rodiče z obou stran...	
Út	1.10.	6.30	Za živé a + farníky	
St	2.10.	17.00	Za + Miroslava Nováka, rodiče a příbuzné, s prosbou o dar zdraví pro ž...	
Čt	3.10.	17.00	Za Anselmu Blokšovou, manžela, syna, snachu a zetě	
Pá	4.10.	6.30		
Pá	4.10.	Záb 17.00	Za Bohumilu Vinárkovou (ned.100 let), za živou a + rodinu	
So	5.10.	7.00	Za Karla Onderku, syna Petra a dvoje rodiče	
So	5.10.	11.00	Svatba	
Ne	6.10.	7.00	Za Annu a Viktora Holečkovy a děti	
Ne	6.10.	Záb 8.30	Za Bruna Pačku (ned.100 let), manželku,dvoje rodiče,sourozence a přízeň	
Ne	6.10.	10.00	Poděkování P.Bohu za dar života (60 let), ochranu P.Marie, za živou a +...	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

MILÉ DĚTI, RÁDI BYCHOM VÁS PŘIZVALI DO SCHOLIČKY, KTERÁ BUDE DOPROVÁZET DĚTSKÉ MŠE, PRAVIDELNĚ JEDNOU MĚSÍČNĚ OD ZÁŘÍ 2019.

Koho včelky chválí

B. Fliedr

B. Fliedr

C Dm7 C Dm7 C Dm7 C Dm7 C Dm7 C F

1. Ko - ho včel - ky chvá - lí pí - lí ne - změr - nou, kam - pak brouč - ci ma - li zas
Kdo je zná - my ješ - tě ja - ko tvůr - ce řek, ta - ky kap - ky deš - tě, mu

1. G (F) 2. G F C F C

mi - ři s lu - cer - nou? pě - ji chva - lo - zpěv. R: Do - brý Bůh, náš Pán.

C F C F G C Am 1. Dm G7 C (F) 2. Dm G7 C (F)

Bůh, náš Pán. mou - drý, ště - drý dár - ce, Bůh, náš Pán. Bůh, náš Pán.

1. Koho včelky chválí pili nezměrnou,
kampak broučci malí zas mříš s lucemou?
Kdo je známý ještě jako tvůrce řek?
Taky kapky deště mu pějí chvalozpěv.

Ref: [Dobrý Bůh, náš Pán, Bůh, náš Pán,
moudrý, štědrý dárcе, Bůh, náš Pán.:]

2. Podívejme sovy, mají zvláštní řád,
v noci dlouho loví a ráno chodí spát.
A co tepr broučci, jaká těch je změt',
jen Bůh všemohoucí zná všechny nazpaměť. R:

3. Kdo se stará, aby létal dětem drak,
učí malé žáby zakvákat kvaky kvak?
Kdo žehná naší Zemi, ač je maličká?
Kdo je mezi všemi na světě jednička? R:

4. On jak žádný druhý měsíc mění v srp,
zebrám dává pruhy a velbloudovi hrb,
jitrnice vepří, vlnu ovečkám.

S ním je člověk ve při, když na vše stačí sám. R:

**ZVEME VŠECHNY
DĚTI V NEDĚLI
29.9. V 10:00 NA
DĚTSKOU MŠI
V KOSTELE SV.
MARTINA
V DOLNÍM
BENEŠOVĚ
KAŽDÝ MĚSÍC
V NEDĚLÍČKU
VYJDE PÍSNÍČKA,
KTEROU BUDOU
DĚTI PŘI MŠI
ZPÍVAT
BUDEME MOC
RÁDI, POKUD SI
JI VŠICHNI
ZAZPÍVÁME
SPOLEČNĚ
S DĚTMI
SETKÁNÍ DĚTÍ,
KTERÉ BY RÁDY
SCHOLIČKU
NAVŠTĚVOVALY,
BUDE V PÁTEK
20.9. V 17,00 VE
FARNÍM SÁLE
NA VŠECHNY SE
MOC TĚŠÍME!!!**

At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné a sváteční chvíle

Účastníci pěší pouti do Hrabyně

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová

email: nas.nedelnickek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>

vychází první neděle v měsíci za dobrovolný příspěvek

.Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917